

Echte geneeskunde is het herstellen van ecosystemen

Gabriël Devriendt over nieuwe **kennis en mogelijkheden** in de behandeling van kanker

Onlangs gaf Gabriël Devriendt in Breukelen en Eindhoven boeiende seminars over nieuwe mogelijkheden in de behandeling van kanker. Vier uur spreektijd lijkt veel, maar Gabriël weet die tijd moeiteloos te vullen met buitengewoon interessante informatie. Van origine plantkundig bioloog, ontpopte hij zich gedurende zijn loopbaan als een meester in het verzamelen van wetenschappelijk materiaal, het onderscheiden van hoofd- en bijzaken en het bouwen van een structuur waarin hij alle verzamelde kennis verwerkt. Wat hij onomstotelijk aantoonde na jaren van gedegen werk is dat in iedere ziekte dezelfde fenomenen terugkomen.

Als ik online het seminar bekijk, schat ik drs. Gabriël Devriendt in als een geleerde man, die misschien een tikje afstandelijk zal zijn. Niets blijkt minder waar als ik hem persoonlijk ontmoet. Zo liefdevol als hij over zijn planten praat, zo gepassioneerd kan hij over de ontdekkingen en desillusies in zijn zoektocht vertellen. Gedurende 24 jaar werkte hij in de farmaceutische industrie. Hoe komt een plantenman daar terecht en waar bracht het hem? 'Veel dingen die ik nu doe, blijken uiteindelijk voort te komen uit beslissingen die ik in mijn kindertijd heb genomen. Reeds als kleine peuter was ik zó gefascineerd door de natuur en in mijn jongensjaren leek ik al voorbestemd te zijn om me met biologie bezig te houden. In mijn familie waren het allemaal tuinders en bloemenkwekers en ook ik had veel kennis van planten. Mijn moeder zei altijd: 'Gabriël steekt een stokje in de grond en dan groeit daar een plant uit'. Eigenlijk ben ik bijna met groene vingers geboren. Zo besloot ik al vrij vroeg in mijn leven om biologie te gaan studeren, vooral de plantkunde, dat werd mijn studierichting.

Ik had nooit gedacht in de farmaceutische industrie terecht te komen, want voor mij was planten kweken alles. Maar dan zie je dat zich in de loop van een verhaal allerlei onverwachte gebeurtenissen voordoen die ergens toe leiden. Een van die fascinerende gebeurtenissen is dat een van mijn klasgenootjes stierf aan longkanker toen ik 13 jaar oud was. Dat vond ik zó oneerlijk. Men zei dat het toeval was, maar daar geloofde ik

niet in. Als ik zag hoe schitterend de natuur in elkaar zit, dat uit een bevruchte eicel een fantastisch wezen groeit. Het sterfgeval van mijn vriendje maakte dat ik ergens in mijn achterhoofd besloot daar een oplossing voor te willen bieden. Bijna tegelijkertijd stierf mijn oom aan nierkanker. Volgens mijn moeder was hij ziek geworden door het verdriet geen kinderen te kunnen krijgen. En ik bedacht dat onverwerkte emoties misschien ook een verklaring konden zijn voor de dood van mijn vriendje. Ik heb dat heel bewust opgeslagen. Dat doe ik altijd, vandaag de dag nog steeds, ik maak aantekeningen en daarna onderzoek ik de werkelijkheidswaarde ervan: klopt dat? Vind ik studies die het ondersteunen en studies die het ontcrachten? Dus bij alles wat ik lees en tegenkom maak ik aantekeningen, ik bestudeer het en geef het een plaats in mijn kaderwerk. Elke nieuwe studie die ik lees en die iets toevoegt, probeer ik meteen te integreren in mijn bestaande denkkader.

'Als ik zag hoe schitterend de natuur in elkaar zit...'

Ik ging biologie studeren en werd plantkundige. Daarna kon ik kiezen voor het onderwijs of het onderzoek. Maar voor dat laatste moest ik promoveren en daar had ik geen zin in, dat was me te gespecialiseerd. Via mijn toenmalige vrouw, die apothecarier was, kwam ik terecht bij de natuurgenetische onderzoeksgroep van de Universiteit van Amsterdam. Daar heb ik mijn doctoraat behaald en heb ik mijn onderzoek naar de rol van de natuur in de kankerbehandeling voortgezet. Het is een heel mooi gebied, maar het is ook heel moeilijk. Het is een heel langzaam proces, maar het is ook heel interessant. Het is een heel mooi gebied, maar het is ook heel moeilijk. Het is een heel langzaam proces, maar het is ook heel interessant.

keres was, kwam ik uiteindelijk terecht in de farmaceutische industrie, wat niet direct mijn bedoeling was. Maar ik was leergierig en ook heel geïnteresseerd in de geneeskunde. Per slot van rekening komen alle nieuwe ontdekkingen op het gebied van de geneeskunde uit de biologie. Het probleem ontstaat namelijk altijd op microniveau, op cellulair niveau en de cellulaire biologie is extreem belangrijk.

'...was hij ziek geworden door het verdriet...'

Ik werkte bij verschillende bedrijven, waarvan de laatste zestien jaar van mijn farmaceutische loopbaan bij een bedrijf dat zich gespecialiseerd had in cardiologie en wereldmarktleider was in de cholesterolpil en producten voor hypertensie. De laatste tien jaar daar kwam ik eigenlijk zomaar terug bij het begin van mijn verhaal, omdat ik productspecialist oncologie werd en dan met name gespecialiseerd in hormonale oncologie, dus prostaatkanker en borstkanker. In de tien jaar dat ik dat deed, zag ik dat er heel veel statistische goocheltrucs werden gebruikt en veel zaken geen enkele werkelijkheidswaarde hadden. Ik hoor het mijn baas nog zeggen: 'We zijn hier om geld te verdienen, niet om mensen te genezen'. Dat werd me op een gegeven moment te confronterend, ik wilde geen leugens meer vertellen en toveren met statistieken. Toen ben ik teruggekeerd naar het begin van mijn carrière, want intussen had ik veel materiaal verzameld rond de fytotherapie. Al die tijd was ik namelijk ook doorgestaan met planten en vooral ook met de geneeskundige waarde van bepaalde planten.

Ergens in diezelfde tijd las ik in een uitgave van *Natuur en Techniek* over etnobotanie, dat het National Cancer Institute een twintigtal planten met een fantastische antitumorale werking en zonder bijwerking had ontdekt in het Amazonegebied. Heel dat onderzoek werd verkocht aan een farmaceutisch bedrijf om daar nieuwe geneesmiddelen uit te maken. Terwijl de geneeskrachtige stoffen al in die planten zitten, zonder enige bijwerking of risico. Maar wij maken daar niet-natuurlijke, niet-compatibele stoffen uit. Je moet bedenken dat ieder geneesmiddel altijd nefrotoxische en hepatotoxische eigenschappen heeft. Meestal is die toxiciteit laag, maar op de lange termijn worden je detoxificatieorganen kapot gemaakt. Een synthetische stof is niet biocompatibel met het menselijk lichaam.

In Amerika kreeg ik kort daarna eerstehands informatie vanuit een boeiend laboratorium, Great Smokey Laboratories, gelegen aan de Great Smokey Mountains. Artsen en biologen analyseerden daar urine en ontlasting en er ging een totaal nieuwe wereld open voor mij. Voor het eerst werd ik geconfronteerd met detoxificatieproblemen, iets waar het in de klassieke geneeskundige wereld nooit over gaat. Die gaat ervan uit dat het lichaam in staat is zijn werk te doen, maar dat is niet zo. Want vanaf het moment dat de lever op een laag pitje begint te draaien, worden de toxines niet meer uitgescheiden maar opgeslagen. En aangezien de meeste toxines vetoplosbaar zijn, worden ze opgeslagen in de vetten. Vandaar dat de meeste tumoren te maken hebben met vetten: colonkanker, borstkanker, prostaatkanker, hersentumoren. Voor mij werd het daar duidelijk dat detoxificatie van essentieel belang is. Sindsdien, en dan hebben we het over de laatste tien tot vijftien jaar, heb ik informatie gezocht over detoxificatie bij bepaalde ziektes en

toxiciteit als oorzaak van verschillende ziektebeelden. Ik zal een ironisch voorbeeld geven: Als je een geneesmiddel wil uittesten, wil je dat in eerste instantie het liefst via dierproeven doen. Dus om een nieuw geneesmiddel voor parkinson te testen, moet je parkinsonratten hebben, maar die bestaan niet in de natuur. Nu is er een bedrijf dat met testkits zonder probleem bij ratten parkinson kan veroorzaken. Dus we kunnen heel eenvoudig een parkinsonrat maken, met een toxine dat ervoor zorgt dat deze pathologie ontstaat en toch weten we niet goed hoe het ontstaat!

'En aangezien de meeste toxines vetoplosbaar zijn...'

Zo kom ik na al die jaren informatie bij elkaar zoeken tot de conclusie dat iedere ziekte voortkomt uit een specifiek detoxificatieprobleem. En dat leidt tot drie factoren die in iedere ziekte aanwezig zijn, namelijk chronische ontsteking, mitochondriale dysfunctie en epigenetische modificaties. Afhankelijk van wat er exact gestoord is, krijg je een bepaalde pathologie met een naam als alzheimer, parkinson of kanker, maar het zijn puur variaties op hetzelfde thema. En als wij die ratten ziek kunnen maken, kunnen we ze ook weer gezond maken. Daar zijn bewijzen voor, maar dat gebeurt niet met synthetische moleculen. Alleen biologische moleculen zijn in staat het detoxificatiesysteem te herstellen. Dus enerzijds zet ik op de kaart dat een ziekte altijd door een detoxificatieprobleem ontstaat. En anderzijds wil ik op de kaart zetten dat je een verstoord ecosysteem alleen kunt herstellen met biologische moleculen.

Dat is het werk waar ik inmiddels vijftien jaar mee bezig ben in België en negen jaar in Nederland. Dat draag ik uit in seminars en daarnaast houd ik me bezig met het ontwikkelen van bepaalde producten om die fysiopathologie te herstellen. Artsen zijn daar vanwege het protocol niet in geïnteresseerd, maar ze laten me wel werken met de mensen die uitbehandeld zijn. Die

geef ik mijn voedingsstoffen, voedingssupplementen en zie dat het werkt. En daarna zie je dat de arts uit eigen interesse meer wil weten. Als professoren tot de conclusie komen dat het werkt, willen ze er wel een publicatie over schrijven. Ik geef ze daarvoor de nodige scholing en zij worden de voortrekker, met invloed op hun omgeving. Ik kan veel beter mensen instrueren dan op de barricades staan. Laat die mensen op de barricades gaan staan, want naar hun publicaties wordt gekeken.

Wij moeten het lichaam leren zien als een ecosysteem, dat is wat ik wil uitdragen. Een cel is verbonden met een weefsel, een weefsel met een orgaan en een orgaan met een orgaanstelsel. Dus een probleem met je detoxificatie betekent een probleem met je hart, met je lever, met je maag, alles is verbonden met elkaar. Als een vrouw borstkanker heeft, heeft zij niet alleen borstkanker, maar is er ook risico op allerlei andere ziektebeelden, omdat het hele systeem verstoord is. Alleen uit het zich voornamelijk waar de diagnose gesteld wordt, waar het systeem het meest ontwricht is. Dus de geneeskunde moet dit eigenlijk totaal anders gaan bekijken. In plaats van specialismen moet er juist meer interdisciplinaire samenwerking komen. Dat is voor mij een heel belangrijk punt. En een tweede punt dat ik belangrijk vind, is dat de geneeskunde de biologische moleculen weer gaat erkennen.

Uiteindelijk gaat het erom dat de hele fysiologie verstoord is, zoals een vat dat op verschillende plaatsen lekt. De kunst is dat vat te herstellen, of dat nou met klassieke, reguliere, alternatieve of complementaire geneeskunde gebeurt. De geneeskunde die daartoe in staat is, dát is geneeskunde. Echte geneeskunde is het herstellen van ecosystemen. Er zijn verschillende wegen, maar biologische moleculen vormen daar een heel belangrijk deel van. Want dat zijn de voedingsstoffen voor ons lichaam.

'...dat de geneeskunde de biologische moleculen weer gaat erkennen.'

Zo zie je dat ik uiteindelijk teruggekomen ben bij mijn levensvraag, bij dat jongetje dat gestorven is aan longkanker, ondanks het feit dat hij nooit gerookt heeft. Hij was wel corpulent en hoe corpulenter, hoe meer toxines er opgeslagen worden. Zijn ouders hadden een heel intensief landbouwbedrijf waar zeer veel pesticiden en insecticiden werden gebruikt. Dat er een relatie is, werd natuurlijk allemaal pas veel later ontdekt. Het was absoluut geen toeval, een woord dat men veelal in de wetenschap en in de geneeskunde in de mond neemt. Een van de grote doctrines in de biologie is dat alles genetisch bepaald is, maar wij weten dat dat bij tumoren bijvoorbeeld voor maximaal 4% het geval is. 96% is epigenetisch bepaald, dat wil zeggen dat omgevingsfactoren het functioneren van ons genetisch materiaal bepalen. En die omgevingsfactoren zorgen voor een tekort aan natuurlijke stoffen voor correcties in het lichaam en een teveel aan toxines, door accumulatie van synthetische stoffen.'

Meer informatie: www.nutriphyt.nl, www.nutriphyt.be

